

COGITATIONES CORDIS EJUS IN GENERATIONE ET
GENERATIONEM: UT ERUAT A MORTE
ANIMAS EORUM ET ALAT EOS IN FAME.
ALLELÚJA, ALLELÚJA.
TOLLITE JUGUM MEUM
SUPER VOS, ET DISCITE A ME, QUIA
MISERUS SUM ET HUMILIS CORDE,
ET INVENIETIS REQUIEM ANI-
MABUS VESTRIS ALLELÚJA

POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI... A JÁ VÁS OBČERSTVÍM

"V tom se ukázala na nás láska Boží, že Bůh seslal svého Jednorozenného Syna na svět, abychom žili skrze Něho." /1 Jan 4, 9/

Slovo "LOVE" se tak často objevuje na rtech lidí kolem nás a na stranách listů a časopisů, ale jeho význam je často na hony vzdálen od Toho, který jediný se může nazývat Láskou, a kterého jedině máme milovat "nade všecko".

Ve všech katolických farnostech oslavili věřící nějakým způsobem svátek Božího Těla a svátek Božského Srdce Páně, jemuž je zasvěcen měsíc červen.

Po celém světě se rozlehl hlas Svatého Otce v podobě "všeobecného

úmyslu" pro členy Apoštolátu modlitby: "aby vzpomínka stého výročí zjevení Božského Srdce Páně svaté Markétě Marii Alacoque měla jako ovoce cíle, Jež jimi Kristus Pán zamýšlel."

Jaké byly cíle těch zjevení ?

To každý může snadno vyčíst, když se podívá na obraz představující podobu, v jaké se Pán zjevil svaté Markétě. "má rámu, kříž a z trní pásku, - kol oheň láskou rozdmýchán". /Z písně k B.S.P./

Srdce Ježíšovo je Srdce Boha-člověka. Bůh má srdce, kopím probodené, trním korunované.

Jaký to divný obraz pro člověka nevěřícího a pochybujícího, který se ničemu nenaučil z příkladu Tomášova :

Marie Markéta však v tom obraze viděla symbol Božské lásky, která svět stvořila a vykoupila.

Plameny, šlehající ze Srdce, jasně mluví o Jeho lásce, od mnohých neopoznané, neuznané a neopětované.

Kříž v plamenech chce tuto lásku světu znovu připomenout, protože na kříži Kristus dotrpěl a vycedil poslední kapku své krve. Proč? Kdo by se ještě ptal proč?

Rána v boku, kterým voják Longinus proklál Srdce Ježíšovo, Ho nebolela. Palčivě bolestné jsou však všechny rány, zasazené naší netečností, nevďečností a mrháním lásky.

Trnová koruna je dosud pletena našimi hříšnými žádostmi, slovy a skutky.

Nehrozí snad nebezpečí, že množství těchto trnů dostoupí vrcholu a ze zasazených ran se vyřine poslední kapka Božího milosrdenství ? Komu máme děkovat, to naznačují slova Páně k sv. Terezii z Avily: "Co by bylo ze světa, kdybych mu nebyl milostiv pro duše, které rády trpí se mnou a pro mé zájmy :"

Stát se "smírnými oběťmi" za vlastní a cizí hříchy, to je asi za daných poměrů nad stupeň chápavosti u mnoha krajanů. Snad mnozí ani neslyšeli o Apoštolátu modlitby, který se organizuje ve všech farnostech.

Láska Boží však si dovede nalézt cestu do lidského srdce, a proto zde krátce vyložím 5-ti bodový program pro Svatý rok, jak jej členům

A.M. předložil P.Francis J. Parrish, S.J., který je v arcidiecési ředitelem Apoštolátu modlitby a Ligy Božského Srdce Páně.

Pětibodový program :

1. Začít každý den obvyklou členskou modlitbou :

"Božské Srdce Ježíšovo, obětují Ti prostřednictvím neposkvrněného srdce Mariina a ve spojení s Tvou Obětí na oltáři modlitby, práce a utrpení tohoto dne, abych tak zadostučínil za hříchy a přispěl ke spáse všech lidí a k oslavě nejsvětější Trojice.

A zvláště to vše obětují na úmysly doporučené svatým Otcem / zde se uvedou úmysly, všeobecný a misijní pro dotyčný měsíc/.

2. Oživit oddanost k Božskému Srdci Páně uvažováním o projevech Boží lásky, pravidelnou účastí na mši svaté, přijímáním Těla Páně, zasvěcením rodiny B.S.P., atd.

3. Zesílit úctu a lásku k Matce Boží, která je prostřednicí všech milostí. Ona nejdokonaleji vyplnila příkaz o milování Boha "nade všecko", a může být naší nejlepší učitelkou.

4. Vzbudit v sobě oddanost k Církvi. Církev je tajemným tělem Kristovým, jehož máme být živými údy, živými ratolestmi. Nikdo nedojde spásy leč skrze ni, skrze dary, které jí Kristus udělil. Lidé jsou chybní, i představení Církve jsou "křehkými nádobami, jak to potvrdil i první papež Petr v zapření Krista, avšak Církev vždy byla, je a zůstane s v a t o u, protože :

Její zakladatel - Kristus, je svatý a je její hlavou.

Její učení je svaté.

Vede lidi ke svatosti; hřeší-li lidé, jednají proti jejímu učení.

V Církvi vždy bylo, je a bude mnoho lidí, kteří žijí svatě.

I když se vždy lidem líbilo "věřit po svém", Církev uchovává učení apoštolské, jehož je autentickou vykladačkou. "Kdo vás slyší, mne slyší". Přes všechny novoty a zmatky, nikdo nemusí být o tom na pochybách, protože oficiální učení Církve může znát každý, a bylo na konci "roku víry"/1968/ stručně a jasně vloženo nynějším papežem v prohlášení "KREDO Božího lidu".

5. Vnést do svého srdce a života ducha modlitby a víry.

Lidé jsou zvyklí zamlouvat svou nedůslednost a nevěru zámkami o špatnosti Církve /ano, je dost špatných členů, ale s posuzováním začneme u sebe/, čerpanými z románů s "historickým" náterem, z pavědeckých knih a pamfletů, ale tím nijak nezmění na skutečnosti, že se každým dnem i krokem přibližují ke konci svého pozemského života. Kdybychom soudili podle mluvení a jednání mnohých, mysleli bychom, že ti lidé o věčném životě, o odměně a odplatě buď vůbec nevědí, nebo se snaží na to zapomenout. Proto se otáčejí zády k náboženství, předstírají, že o takové věci nemají zájmu, a tím ovšem dávají druhým špatný příklad, utvrzují je v jejich klamně představě. Ti, kterým bylo dáno víc darů než druhým, mají v tom před Bohem tím větší zodpovědnost.

Pokud však žijeme /kdo ví, jak dlouho?/, nic není nebo nemusí být ztraceno. Stačí poznat a uznat lásku Boží k nám, a v celém životě, jednání i mluvení, učinit praktické d ů s l e d k y .

"JEN ZEVŠEDNĚT MI NEDEJ, BOŽE"

Tak se modlil ktrýsi básník, a tak bychom se měli modlit i my. Zevšednění je snad nejhorší lidskou slabostí.

Stárnutí nás může připravit o tělesnou i duševní svěžest, ale nemá a nemusí v nás změnit úctu a lásku k ideálům, k tomu, co je nejcennějšího a nejkrásnějšího. Zevšednění však může setřít nejen živost barev, vnímavost zvuku a dojmu, ale může nás učinit lhostejnými a chladnými v blízkosti nejvzácnějších a nejvyšších hodnot. Však víte, co tím myslím.

Slyšíme jméno Bůh, a naše srdce se ani nezachvěje. Modlíme se /snad jenom, když jsme v úzkých?/, a slova plynou pouze se rtů. Jdeme na mši svatou /opravdu, každou neděli?/, a vlastně nevíme, kde jsme a co se děje. Zpíváme píseň víry, naděje a lásky, a myslíme na všednosti. Slovo Eucharistie připadá nám bez zvuku, bez obsahu.

A přesto Eucharistie je vyvrcholením Boží lásky na tomto světě.

Kristus nám zanechal svůj příklad. Zvěstoval nám novou úmluvu spásy. Založil božskou instituci spasení : Církev, která pokračuje v jeho díle. Dal jí spolehlivou autoritu a dary, které nás posvěcují. Kdo by však přišel na to, že nám odkáže jako duchovní pokrm - sebe samého, své Tělo a svou Krev ?

Na vedlejší straně je otištěno přislíbení a vyplnění tohoto božského daru. Po přečtení a po zamýšlení se nad tím, můžeme ještě zůstat lhostejnými ?

Ó ano, takovými často jsme. Chodíme nevšímavě kolem Božích darů, a ani nás nenapadne přijmout pozvání Kristovo. Nebo redukuje svátost pokání na pouhou zpověď /kdy jsem byl naposled?/ a svaté přijímání na pouhé polknutí svaté Hostie, a srdce nám nebije prudčeji, tváře nehoří, duše se neraduje.

Zvykne si na všechno. Prachem zevšednění posypeme všecku krásu, stínem zvyklosti utlumíme záři světla, pláštěm rutiny zakryjeme třpytivost a dojem nejvzácnějších darů i slov, a hlukem světských zájmů utlumíme Boží hlas, který zve k lásce.

Musíme se takovými stát nebo zůstat ? Musíme vypadat a jednat jako druzí, které snad kritizujeme ? Musíme se za každou cenu přizpůsobovat lidem, jejichž charakter je mdlý nebo dokonce nakažený ? Ovšemže nemusíme. Proto se modleme :

"Bože, jenž jsi nám v přepodivné Svátosti zanechal památku na své umučení, popřej nám, prosíme, tak uctívati svatá tajemství Tvého Těla a Krve Tvé, abychom stále zakoušeli účinky Tvého vykoupění. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův."

MAGNA CHARTA CARITATIS

PŘISLÍBENÍ A USTANOVENÍ EUCHARISTIE

Jan, hlava 6., 22 - 70.

Druhého dne viděl lid, který stál za jezerem, že tam nebylo jiné ločky, leda jedna, a že Ježíš nevstoupil se svým učedníky na loď, ale že jeho učedníci sami odpluli. Jiné pak ločky připlnily z Tiberiady blízko k tomu místu, kde /včera/ jedli chléb, když Pán činil díky. Když tedy lid viděl, že tam není ani Ježíše ani jeho učedníků, vstoupili na lodky a dostali se do Kafarna, hledajíce Ježíše. A když ho našli za jezerem, řekli mu: "Mistře, kdy jsi sem přišel?"

Ježíš jim odpovídal: "Vpravdě, vpravdě pravím vám : Hledáte mne ne proto, že jste viděli zázraky, ale že jste jedli z chleba a nasýtili se. Usilujte nikoliv o pokrm pomájející, nýbrž o pokrm, který zůstává k životu věčnému, jež vám dá Syn člověka; neboť toho potvrdil /Otec/ Bůh."

I řekli mu: "Co máme činiti, abychom konali díla Bohu milá?" Ježíš jim odpovídal: "To je dílo milé Bohu, abyste věřili v Toho, kterého On poslal." Tu mu řekli: "Jaké znamení činíš tedy ty, abychom je viděli a tobě věřili? Co konáš? Otcové naši jedli na poušti mamu, jakož je psáno: Chléb s nebe dal jim k jídlu."

Tedy řekl jim Ježíš: "Vpravdě, vpravdě pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe. Neboť chléb Boží je ten, který sestupuje s nebe a dává život světu." I řekli mu: "Pane, vždycky nám dávej ten ohléb!"

Ale Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude lačněti; a kdo věří ve mne, nebude nikdy žízni. Avšak řekl jsem vám, že jste mě i viděli, ale nevěříte. Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně; a toho, kdo přichází ke mně, od sebe neodpudím. Neboť jsem sestoupil s nebe, ne abych činil svou vůli, nýbrž vůli Toho, který mě poslal. Toto pak je vůle Toho, který mě poslal, abych nic nestratil z toho, co mi dal, nýbrž abych to vzkřísil v den poslední. Neboť to je vůle mého Otce, který mě poslal, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já ho vzkřísím v den poslední."

I reptali Židé na něho, že řekl: "Já jsem chléb živý, který s nebe sestoupil." A pravili: "Cožpak to není Ježíš, syn Josefův, jehož otce i matku známe? Jak to, že praví: 'S nebe jsem sestoupil'?" Ježíš jim tedy na to odpovídal: "Nereptejte vespo- laci Nikdo nemůže přijíti ke mně, nepřítáhne-li ho Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v den poslední. Je psáno u Proroků: 'A budou všichni Bohem poučováni.' Každý, kdo uslyšel od Otce a naučil se, přichází ke mně. Nepravím tím, že by někdo viděl Otce; jen ten, který jest od Boha, ten viděl Otce. Vpravdě, vpravdě pravím vám: Kdo věří ve mne, má život věčný."

"Já jsem chléb života. Otcové vaši jedli na poušti mamu, a semřeli. To je chléb, který s nebe sestupuje, aby, bude-li kdo z něho jísti, nezemřel. Já jsem chléb živý, který s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé Tělo, /které dám/ za život světa."

Tu hádali se lidé mezi sebou a pravili: "Jak může tento dáti nám své tělo za pokrm?" Proto řekl jim Ježíš: "Vpravdě, vpravdě pravím vám, Nebudete-li jísti Tělo Syna člověka a píti jeho Krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v den poslední. Neboť tělo mé je pravý pokrm a Krev má je pravý nápoj. Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já jsem živ skrze Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude skrze mne. Toto je chléb, který s nebe sestoupil, ne jako /manna, kterou/ jedli otcové vaši a semřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude na věky."

To promluvil, když ušl v synagoze v Kafarna.

Když to mnozí z jeho učedníků uslyšeli, řekli: "Tvrdá je ta řeč! Kdožpak ji může poslouchat?" Ale Ježíš, věda sám u sebe, že jeho učedníci na to reptají, řekl jim: "To vás pohoršuje? Co tedy, až ushíte Syna člověka, jak vstupuje tam, kde byl dřívě? Duch je to, který oživuje, tělo samo není ku prospěchu; ta slova však, která jsem já mluvil k vám, jsou duch a život. Ale jsou někteří mezi vámi, kteří nevěří."

- Věděl zajisté Ježíš od počátku, kteří nevěří a kdo ho zradí. - I pravil: "Pro- to jsem vám řekl, že nikdo nemůže přijíti ke mně, není-li mi to dáno od Otce." Od toho času mnozí z jeho učedníků odešli zpět a již s ním nechoďili. Řekl tedy Ježíš ke dvanácti: "Chcete i vy odejít?"

Šimon Petr mu odpovídal: "Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova života věčného, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Mesias, Syn Boží."

Matouš, hlava 26, 26-28 : Při večeři vzal Ježíš chléb, požehnal jej, lámal a dal svým učedníkům se slovy: "Vezměte a jzte, toto je Tělo mé!" Pak vzal kalich, poděkoval a podal jim jej se slovy: "Pijte z toho všichni, neboť toto je Krev má /Nového/ Zákona, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů...."

Z PASTORAČNÍHO ZÁPISNÍKU:

Blahopřejeme a vyprošujeme mnoho zdraví a požehnání

J.Exc. Otcí biskupu
JANU L. MOŘKOVSKÉMU,

který se stal po resignaci

njdp. biskupa W.J.Nolda s í d e l n í m biskupem diecése Galveston-Houston, kteroužto funkci - jako biskup koadjutor - pro slepotu ordináře zastával již po 12 let. Mnohaja ljeta :

Májové bohoslužby

Podobně jako v San Francisku, které předcházely, byly májové bohoslužby i v L.A. hojně navštíveny a tak se dokázalo, že "milá je Panna Maria Čechům a Slovákům v Kalifornii".

Zpěv při průvodu zahradou doprovázely trubka a saxofon/p.M.Mikš/, a celý regiment muzikantů nahradily 2 chromatické harmoniky, na které hráli pí Eva Mikšová a p.Alfred Srnka.

Při besedě skvěle obsloužili maminky a ostatní účastníky naši mužové a při tom vydělali "hrůzu peněz". /Neměli bychom jim to dát na starost pokaždé ?/ Asi proto, že jim pí Čížková napekla tolik pečiva jako na "trachtaci".

Májový program k počtě maminek se odbyval na scéně představující pouť na Hostýn. Pročítanou promluvu přednesl p.Karel Fisher. Za doprovodu p.Karla Finka na piano /umístněného doslova "za bukem"/vřele zazpíval dvě překrásné písně p.Jaroslav Zvolánek. Tito umělci - včetně manželů Mikšových- obotatili bohoslužebný zpěv několika sóly.

Výstup Melody /která v naší kapli po prvé přijala svátostného Krista/ a Carmen Srnkových při zdobení obrázku P.Marie - a za doprovodu zpěvu děvčat ze Znorov /na magnetické pásce/ upoutal pozornost všech přítomných. - Písně "O maminkách" doprovázela na piano /také za bukem/ pí Eva Mikšová.

Cy r i l o m e t o d ě j s k é bohoslužby

budou se konat v Helpers Convent 27.červeně. Přijďte uctít naše sv. patrony.

S b í r k a

Při májové besedě byla uspořádána pro pí Štěpánovičovou /hlavně pro Aničku, která během dvou let ztratila oba rodiče/sbírka, která vynesla \$112.00 a byla v přítomnosti P.Popelky předána Aničce p.Karlem Fisherem v den pohřbu její matky.

Na sbírku přispěli paní a pánové :

po 1 \$: J.J.Fuchs, L.Langer, - po 2\$: A.Vanous, - po 3\$: K.Trojan, po 5\$: St.Brožek, Vl.Cymbál, L.Čížek, J.Drážka, R.Dvorský, P.Formaniuk, R.Lněníček, M.Mikš, M.Mráček, V.Skřivan, A.Srnka, A.Stejskal, K.Škrob, - po 10\$: K.Finek, A.Kreslík, - po 20\$: K. Fisher.

Anička vyslovuje všem: P.B.zaplat'.

Ministrant "ZVONEK"

ZVONEK: "Možná, že se hodíš k něčemu jinému, ale k ministrování talent nemáš."

Z MARIÁNSKÉHO PRŮVODU A Z MÁJOVÉHO PROGRAMU K SVÁTKU MATEK 25. KVĚTNA 1975

1 2 3 4 5 6 7 8 9

MARIÁNSKÝ
PRŮVOD ZAHRA-
DOU KONVENTU

6 BRO. CYRIL
S KRAJANY

8 9 SCÉNA
PŘI PROGRAMU

"Tvým věčným, Pane, život se neodnímá, jen se

DO VĚČNÉHO ŽIVOTA NÁS PŘEDEŠLI :

ODPOČINUTÍ LEHKÉ DEJ JIM, Ó PANE,
A SVĚTLO VĚČNÉ Ať JIM SVÍTÍ

JOSEFA STEJSKALOVÁ

Bude tomu právě rok, když tento věstník vyjde tiskem - 18. června -, co zemřela paní Josefa STEJSKALOVÁ, maminka p. Antonína STEJSKALA z Whittier.

Po tříletém utrpení zesnula v Pánu ve věku 80-ti let v Praze. Splnila se její modlitba a přání.

Manželé Stejskalovi píší o ní : "... Mnoho ji postrádáme a stále ji máme na očích v době, když byla zde u nás na návštěvě v r.1965. To bylo naposledy, co jsme ji viděli a vlastně to bylo naše poslední 's Pánem Bohem.' Rozloučení jsme nesli těžce, protože jsme tušili, že se

na tomto světě již více nesejdeme."

ROSÁLIE KOMASOVÁ

30. dubna 1975 zemřela v Rokycanech po těžké nemoci paní Rosálie KOMASOVÁ /roz. Machková/ ve věku 75-ti let. Byla prababičkou Františka a Martina FUCHSOVÝCH.

Její vnučka pí Jiřina FUCHSOVÁ napsala o ní krásnou vzpomínku :

Milá babičko,

narodila ses ve stejném roce jako toto naše století, u samého La-be, do kraje navýsost štedrého k těm, kdo po generace žili láskyplně sklonění k jeho půdě. Svatý Václav - vinař, jehož kamenná plastika stojí v nedalekých Dřísech, byl patronem Tvého dětství i mládí, a když si Tě dědeček, pohledný mladý muž z Písecka, jednoho zářijového dne v roce 1921 vedl k oltáři, bylo to také v mís-tě, které se pojí s památkou našeho národ-ního světce : ve Staré Boleslavi. -

Rodná stavení vás obou - jak to tenkrát chodilo - připadla starším sourozencům, a tak jste jednoduše odešli "do světa", a usadili se v Rokycanech, odkud bylo do Písku i do Boleslavi přibližně stejně daleko. A protože žádný z vás nemohl trvale žít bez onoho vždy se obnovujícího zázraku klíčení, růstu a zrání, pracovali jste tak dlouho, až se vám do těch Rokycan, kraje ne zvláště příznivého ovocnářství a zelinářství, podařilo - zčásti přeneseně, zčásti doslovně - přenést kousíček onoho zlatého polabského pruhu země české. Založili jste ovocný sad, kterému se ne velikostí, ale tím, co vše v něm rostlo a zráló, široko daleko žádný jiný nevyrovnal. A tam, uprostřed exotických odrůd angreštu a ostružin, jablůnek, které rostly, kvetly i

Fotografie z májových bohoslužeb v Loyola High School 14. května 1972.

mění a když se rozpadne dům tohoto pozemského

nesly ovoce v ohromných dřevěných květináčích, ale i nevidaných růží, kopretin, chřestu a mnohého jiného, oko neb žaludek oblažujícího rostlinstva, jste učili práci, smyslu pro krásu, a lásce ke všemu, co v přírodě roste a dýchá, i své děti, a později vnoučata.

Když dědeček zemřel, a osiřela nejen zahrada, ale i včeličky, ač jsi z nás všech po sebestenším žihadle vždy nejvíc otékala, trvalo Ti jen pár týdnů zapomenout, že ses včeliček kdy bála, a pokračovala jsi v péči o ně způsobem neméně starostlivým, než jak činíval dědeček.

Na jaře 1972, ač již ne zcela zdráva, jsi stejně statečně překonala všechny své pochyby a obavy, a sama, bez znalosti cizích jazyků, ale s touhou pochovat si právnučka, kterého jsi ještě neznala, ses vydala až do Ameriky. Když jsi 14. května 1972 po májové mši v Loyola High School spatřila mezi korouhvení tu, která nese obrázek P. Marie Staroboleslavské, zvlhly Ti oči. A pak Ti zvlhly ještě jednou, to už na letišti, když ses s námi loučila tušíc, že už se na tomto světě neshledáme. Ale abys nerozplakala jedny malé, ještě nechápající dětské oči, ve chvíli, když jsi věděla, že přívál slz již neudržíš, otočila ses, a se statečností, která Ti byla po celý život vlastní, jsi udělala první krok směrem od nás. - Budiž Ti, babičko, rokycanská země provždy lehkou...

J. Fuchsová

M I L O S L A V A Č Í Ž K O V Á

Paní Miloslava ČÍŽKOVÁ, vdova po legionáři, se narodila 17. února 1899 v Mikulčicích u Hodonína na Jižní Moravě.

Své dětství a téměř celý svůj život prožila ve své rodné obci v kruhu svých přátel. Když se vdala, přestěhovala se na Východní Slovensko a později do oblasti Bratislavy, kam byl přeložen manžel. Ten byl v roce 1932 penzionován pro těžkou ledvinovou chorobu. Přestěhovali se do Mikulčic, kde si postavili dům.

Po celou dobu pracovala v domácnosti. Po smrti svého manžela v r. 1950 byla v důchodu. Zvláště ráda pracovala v zemědělství. Další její zálibou bylo háčkování a výšivky národních krojů.

Po třech marných pokusech navštívit Spojené Státy po čtvrté dostala povolení k návštěvě a přijela na půl roku. Velmi se jí zde líbilo a její rodina měla v úmyslu její návštěvu opakovat. To jí však nebylo dopřáno. Po příjezdu do ČSR byla převezena do nemocnice pro selhání srdeční činnosti. Dne 11. května 1975 ve spánku zemřela. Bylo jí 76 let. Splnění jejího přání uvidět rodinu jejího syna, p. Lubomíra Čížka z Fountain Valley, jistě usnadnilo její odchod do věčné vlasti. R.I.P.

E R I K A S Č E P A N O V I Č O V Á

V sobotu 24. května 1975, den před naší májovou slavností v Los Angeles, došlo srdce paní Eriky SČEPANOVICHOVÉ. Byla však v bezvědomí v nemocnici UCLA již od středy toho týdne. V té době přijala svátost nemocných od dvou kněží.

Poslední dny v agonii a sama smrt uplynuly lehce a bez bolestí, jako by jí Pán chtěl potvrdit, že kalich jejího utrpení dosáhl vrcholu, po němž ji očekává věčná odměna. Tak mnozí očekávali, že poslední dny jejího života - při té její hrozné nemoci - budou opravdovou Kalvárií. Na těch některých, kdo jí znali, se někdy objevila otázka, proč Pán tak věřící žemu postihl takovými zkouškami? Konec jejího života ukázal, že Pán Bůh dopouští, ale neopouští.

přebývání, v nebi je připraven příbytek věčný... "

Paní Erika Ščepanovičová se narodila v Praze 14. června 1915 jako dcera Karla Schulze a jeho manželky Anny, roz. Činovské. Mládí prožila v zámku Komořanech. Studovala též v Paříži na Sorbonské univ.

Po ztrátě majetku odebrala se do Itálie, kde pracovala v U.N.R.R.A. Do Peru emigrovala asi v r. 1946.

Provdala se za Jihoslovana Vojo Ščepanoviče, s nímž měla tři děti. Dvě jiné adoptovali. Dostalo se jim řádného vychování, protože paní Erika byla jim matkou v každém ohledu. Ivan, Peter, Jef, Sidney a Anna-Maria jsou připraveni řádně do života.

Její přechodem do věčného života skončilo se utrpení mnoha let. Málokdo si dovede představit, kolik zkusila. To snad nejlépe vědí její děti. Ani její matka netušila, jaká zákeřná nemoc hlodá na zdraví její dcery: nejdříve rakovina prsou, pak rakovina kostí. Zesnulá je oplakávána též její maminkou v Peru, dvěma bratry /Tino a Karel/ a sestrou Dagmarou.

Její Kalvárie začala plicní nemocí jejího manžela, která ho po léta držela na lůžku a přivedila jeho smrt před rokem.

Zádušní mši svatou za zesnulou sloužil v kostele Blessed Sacrament v Hollywoodu, P. Jaroslav Popelka, S.J., při níž koncelebroval P. Brennan, S.J. za účasti mnohých přátel z české Míše a z farnosti Bl. Sac. Její tělo bylo uloženo na hřbitově Hollywood Memorial Park, kde již odpočívá tělo jejího manžela.

Její vzácná ohleduplnost, sebekázeň, zájem o druhé, laskavost a opravdová víra zůstává do budoucna nám jako příklad. Pán jí jistě odmění bohatě za všecko, co vykonala pro její farnost, pro naši Mísi, a za všechno její utrpení. R.I.P.

R Ů Ž E N A S V O B O D O V Á

V minulých dnech v Pámu zesnula paní Růžena SVOBODOVÁ, maminka pí Anny E. BARNETOVÉ. Zprávu o ní a její smrti přineseme příště.

L U D M I L A S H I M E K

Do věčného života přešla v pátek dne 30. května 1975 paní Ludmila Šimková, sestra pí Emmy ZOCHOLOVÉ z Maywoodu, Calif. Modlitba sv. růžence za zesnulou se konala v pondělí večer dne 2. června. Zádušní mše svatá byla sloužena v úterý ve farním kostele v Maywoodu. Úplnější zprávu otiskneme v příštím čísle věstníku.

P. B E D Ř I C H H O F F M A N

Z Olomouce dostal právě p. Boh. Smutník zprávu, že po 43-tiletém kněžství zemřel 6. června 1975 dp. kanovník, děkan a farář u sv. Michala v Olomouci P. Bedřich HOFFMAN. - Býval kaplanem ve Vracově, v Lipníku n/B., a farářem na Horní Bečvě na Val. - Život a utrpení politických vězňů-kněží v Dachau a Buchenwaldu popsal v obsáhlém díle "A kdo vás zabije..." - Svědčil před amer. soudem v Dachau jako jeden z hlavních svědků. R.I.P.

RICHARD ANTHONY VLČEK

Dne 18. května 1975 byl v kostele St. Jane Frances de Chantal, North Hollywood pokřtěn Otcem J. Popelkou malý Richard, syn manželů Richarda a Aleny VLČKOVÝCH, z N. Hollywoodu, narozený 5. dubna 1975.

Křestním kmotrem se stal p. Alojz OSTRÁK.

Českého křestního obřadu - podle nového ritu - se účastnili : jeho sestřička ZUZANKA, která mluví i čte pěkně česky ,

jeho babička pí Johanna VLČKOVÁ, jeho teta pí Hana ARCHARD-ová se svým synáčkem JOHNY JOSEFEM.

Kéž bychom měli aspoň částečný vhléd do změny, která se při křtu odehrává v duši každého dítěte. Před ní by vybledly i ty nejokázalejší slavnosti, jaké si dovedeme představit : pasování na rytíře, korunování krále... Při křtu se člověk stává chrámem Boží Trojice, dědicem věčného království. Platný křest /podle přání a návodu Kristova/ začleňuje nás do tajemného Těla Kristova /Církev/, jehož máme být vždy ž i v ý m i údy.

VERONICA PETRA VOLNÝ

V historicky památné misi San Luis Rey uprostřed malebného okolí Oceanside, kde rodina p. Petra Volného bydlí, konal se křest. Přijel na něj Otec Popelka, S.J. z Los Angeles, avšak kmotři byli až z Československa. Stali se jimi MUDr Ota Petr VOLNÝ a jeho manželka JUDr Věra VOLNÁ.

Její vnučka Veronika, dcera manželů Petra a Věry VOLNÝCH z Oceanside, Calif. se stala toho dne - 29.V. 1975 - opravdovou Veronikou, neboť obraz a milost Kristova byly vnisknuty při křtu do její duše.

Bude mít ochránce a dalšího vychovatele v jejím bratrovi Járovi. Kéž se stane horlivou křesťankou a pilnou skautkou :

Jako vaří maminka uvaří vám Jiřinka

HEART OF EUROPE RESTAURANT
476 No. Western - Tel.: HO-3-6131
Otevřeno : Denně od 5.P.M.
V neděli od 2.P.M.
V úterý zavřeno.

TELEFON :
278-1159
278-1185

VHDNÉ DÁRKY KE VŠEM PŘÍLEŽITOSTEM
- 14 K zlaté předměty
S VYTEPANOU SILUETOU HRADČAN -
přívěsky, řetízky, manžetové knoflíky, atd.
má na skladě krajaňská firma :

ROBERT'S JEWELRY

118 So. La Peer Dr., LOS ANGELES, Ca. 90048
9413 Brighton Way, BEVERLY HILLS, Ca. 90210

ALFRED SRNKA
BROKER, NOTARY, COUNSELOR

Homebuyers Realty
HOMES, INVESTMENTS, MANAGEMENT
Domovy od \$ 24,000 výše

10075 McFadden
AT BACOKHURST ST.
WESTMINSTER, CA. 92683

OFF. 531-2250
RES. 531-2851

POLEŤTE S NÁMI DO EVROPY

kteřoukoliv neděli na 2
až 12 týdnů luxusními
velkoletadly 747 a 707
s výbornou stravou, nápoji a filmy na palubě,
přesně a spolehlivě, za \$513 do Frankfurtu a
zpět. Letenku možno objednat 65 dní před od-
letem. Víza, cestovní šeky, léčebné pobyty,
plavby ve středomoří, lety kolem světa, plav-
by na řekách. Žádné problémy s váhou zavazadel.
Pište: TUMA TRAVEL AGENCY, 1726 1/2 Kent Str.
LOS ANGELES, Ca. 90026. Te.: 213/ 483-4360.

MÁŠ-LI BOL / ARTHRITIS , etc. / , VEZMI "BOL-VEN".

BOL-VEN tabletky na 5 týdnů : \$ 2.90
ZDRAVÍ-TAMÍN kapsle na 5 týdnů : \$ 3.98 ,
na 10 týdnů jen \$ 6.98 -
poštou vyplaceně a se zárukou - dodává :

EUROPEAN DRUGS

Břetislav JELÍNEK, Ph.M.

P.O. Box 927

LAGUNA BEACH, Calif. 92652

ZDRAVÍ SLOUŽÍ LÉPE SE ZDRAVÍ-TAMÍNEM

OZDOBENÉ TALÍŘE s 18 K zlatým lemováním,
s barevnými motivy / Večeře Páně, Kristova
tvář, Kristus tlukoucí na dveře, Prosebné
ruce / jsou v í t a n ý m dárkem při
každé příležitosti. Cena jednotlivých je :
\$ 2.00. Jsou k dostání při besedě po našich
bohoslužbách, na adrese českého duchovního
správce : Rev. Jaroslav Popelka, S.J., 5322
Franklin Ave., LOS ANGELES, Ca. 90027,
nebo na adrese :

Mrs. Marie PULPAN, 417 Mt. Washington Dr.
LOS ANGELES, Calif. 90065.

Předplaťte si a odebírejte k a t o l í k é listy a časopisy, v nichž najdete kromě
povzbuzující četby víc věrohodnějších a informativních zpráv než v běžném tisku.

" K A T O L Í K " vychází t ý d n ě v Chicagu a jeho roční předplatné stojí \$ 9.50.

S obdobným obsahem vychází tamtéž i týdeník " N Á R O D ".

Adresa : "KATOLÍK", 1637 Allport Street, CHICAGO, Illinois 60608

" N O V Ý Ž I V O T ", měsíčník katolické inteligence, vychází v Římě. A d r e s a :

NOVÝ ŽIVOT, Via della Conciliazione, 1., 00193 ROMA, Italy.

Roční dobrovolný příspěvek 5-10 dol. Přichází letecky.

Čtěte diecéšní list: "The TIDINGS" /\$6/, "TWIN CIRCLE" /\$12/, "THE WANDERER" /\$9/, etc.

WE'RE THE ONLY ONE WITH THE
LOWEST PRICES ANYWHERE!

**N a v š t i v t e : NEJVĚTŠÍ ČESKÝ ZASILATELSKÝ
ZÁVOD V AMERICE :**

Ve všech fotografických potřebách Vám poslouží :

Frank's HIGHLAND PARK
CAMERA

5631 No. FIGUEROA ST., HIGHLAND PARK, Ca. 90042
Tel. : 255-0123

Všem krajanům doporučujeme navštívit :
EUROPEAN DELICATESSEN

5717 1/2 Melrose Ave. L.A., Ca. 90038 .
T e l e f o n : 467-1262

Výběr importovaného zboží; pivo, víno,
uzeniny, domácí tlačanka, jaternice, klo-
básky; jídlo přes ulici.

Otevřeno denně od 9.30 A.M. - 7 P.M.
/V neděli zavřeno/ Srdečně Vás zvou a
rádi poslouží: Benny a Jaruš RAINESHOVI

OFFICE
243-7442

RESIDENCE
874-2934

MLUVÍME SLOVENSKY, ČESKY...

VICTOR ROYAL

ADULT RESIDENTIAL LIVING

DOMOV PRO OSAMĚLÉ, SESTÁRLÉ

V. HOROVITZ
OWNER

120 E. LAUREL STREET
GLENDALE, CALIF. 91205

-Nedávno nově přístavěné a pohodlné ubikace-
-Česká společnost, kterou navštěvuje český
duchovní správce. - Tiché prostředí -

V Ž D Y C K Y S T O J Í Z A T O

si zajet

- sám nebo s přáteli, rodinou-

**DO NEJVĚTŠÍHO
Českého**

RESTAURANTU

v LOS ANGELES

BONA SERA

720 E. COLORADO BLVD. GLENDALE

Zavřeno v pondělí.

O rezervace volejte: 244-2040, z Los Angeles : 245-6605.

JERRY HUSAK - MARIE A. HUSAK

Vám zařídí koupi, prodej
domu, apartmentu, condominia

v BEVERLY HILLS, BRENTWOOD, CULVER CITY,
MARINA DEL REY, MAR VISTA, PACIFIC PAL-
ISADES, PALMS, SANTA MONICA, VENICE, WEST
LOS ANGELES, WESTWOOD

JOE HENRY CO., REALTORS

2010 Wilshire Blvd., SANTA MONICA, Ca 90403

Tel.: /213/ 829-5444

Res.: 395-3025

ČESKOSLOVENSKÝ ROZHLAS

slouží všem krajanům a krajanským organizacím bez rozdílu a proto si zaslouhuje

Vaši pozornosti a podpory. Příspěvky zasílejte na :

AMERICAN-CZECHOSLOVAKIAN RADIO CLUB, P.O.B. 573, PASADENA, CA. 91102

K dosažení lepšího vysílání a většího kruhu posluchačů byl československý rozhlas přenesen na novou stanici v Pasadeně při stejné vlně 107.1 F.M. - Ti, kteří nemohou zachytit vysílání svým radiovým přístrojem, ať je zkusí zachytit jiným /laciným/ přijímačem.

Československý rozhlas je vysílán každý čtvrtek večer od 9 - 10 hod.

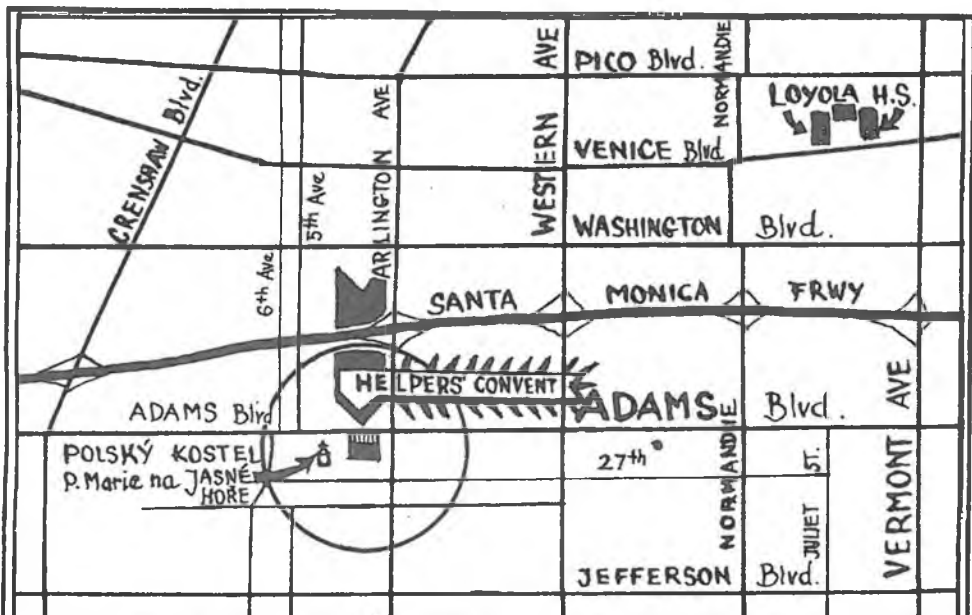
TELEFON : 796 - 8403

**NOVÁ stanice - STEJNÁ
VLNA**

MÁJOVÉ BOHOSLUŽBY A MARIANSKÝ PRŮVOD V SAN FRANCISKU

1 MŠE SVATÁ 2 3 4 5 6 PRŮVOD Z KAPLE PO UNIVERSITNÍM KAMPUSU
7 NÁVRAT DO KAPLE 8 MÁJOVÁ POBOŽNOST * FOTO: DOMINIK JOSEFÍK.

Oznamujeme Vám, že

ČESKÉ BOHOSLUŽBY

budou se konat v neděli dne 29. června 1975 v kapli
HELPERS CONVENT - 3300 W. ADAMS BLVD. LOS ANGELES, 90018
v 10.30 hodin dopoledne.

Nejbližší výjezdy ze SANTA MONICA FRWY jsou : Arlington,
Western Avenue a Crenshaw Blvd.

Příležitost ke sv. zpovědi je od 9.30 hod. do 10.20 hod.

Po mši svaté bude svaté POŽEHNÁNÍ se zsvětňnou modlit-
bou k Božskému Srdci Páně.

Při obvyklé besedě bude otevřena půjčovna knih.

Prosíme naše hospodyňky o pečivo a zákusky.

P ř í š t í české bohoslužby - c y r i l o m e t o d ě
j s k é - budou v Helpers Conventu 27.července. Během
srpna české bohoslužby se nebudou konat, ale předpokládá-
me, že půjdete i v létě do svého farního kostela každou
neděli.

Všechny krajany srdečně zve

P. Jaroslav POPELKA, S.J.

ADRESA A TELEFONNÍ ČÍSLO
na českého duchovního správce :
5322 FRANKLIN AVENUE, LOS ANGELES, CALIF. 90027.

Telefon : /213/ 465-0557 -neozvu-li se,
můžete volat /nechat vzkaz/ na číslo domu : 466-2406.

CYRILOMETODĚJSKÉ ČESKÉ BOHOSLUŽBY V SAN FRANCISKU

budou se konat v neděli dne 13. července 1975 o 12.hodině v kapli LOYOLA HALL, která je na Parker Avenue /roh Parker a Turk/ naproti univerzitě San Francisco.

Vjezd na parkoviště je z Turk Street. Doprava autobusem jako dříve : Zastávka autobusu č. 5 na Fulton Street.

Příležitost ke sv. zpovědi je přede mší svatou. Přijďte včas !
Po mši svaté bude obvyklá beseda s pohoštěním v jednom ze sálů Loyola Hall.

Májové bohoslužby

Nikdo by asi nebyl sázel na to, jaká bude účast na májových bohoslužbách v San Francisku, protože byl svátek matek a velmi pěkný den, a proto byli všichni účastníci bohoslužeb mile překvapeni, že se jich sešlo tolik. A také jistě nikdo nelitoval, že přišel, protože slavnost se v každém směru vydařila.

Bratr Cyril byl opět v našem středu a celkem se cítil zdrav.

Kaple - hlavně májový oltář - byla krásně ozdobena : celé keře putovaly do kaple, vzácné růže, kopretiny a jiné květiny, které dosud můžete shlédnout na zdařených fotografiích, které zhotovil p.Domnik Josefík.

Průvod s korouhvemi Panny Marie z různých mariánských svatyní naší vlasti se po mši svaté rozvinul po trávníku před Loyola Hall za zpěvu a hudby. Všichni zpívali nadšeně, a posluchači a diváky byli i Otcové z protější jezuitské rezidence. Krátká pobožnost s mariánskými litaniami a promluvou zakončila duchovní slavnost.

Také v San Francisku mužové toho dne obstarali občerstvení při besedě, která se konala ve velkém sále pod kaplí, ozdobeném velkým obrazem P.Marie a květinami. Pan Jan Turek krásně promluvil k maminkám na začátku programu a vnučka pí Holubářové Adrienka zazpívala několik českých písní. Vyslechli jsme si také na magnetofonové pásce mariánské písně děvčat ze Znorov /Vnorovy/ a za doprovodu harmoniky jsme si zazpívali několik písní o maminkách. Srdečné díky všem, kteří se tak zasloužili o zdařilý program a důstojnou oslavu :